

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4193/2022
28.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Аца Станојевић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је пуномоћник Виолета Бојовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 20/22 (2018) од 12.01.2022. године, у седници од 28.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА се одлучивање о ревизији тужених, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 20/22 (2018) од 12.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 1442/2018 од 06.09.2021. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да заоставштину сада пок. ГГ бив. из ... чини непокретна имовина наведена овим делом изреке. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу до 223.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гж 20/22 (2018) од 12.01.2022. године, преиначено је решење о трошковима парничног поступка из става другог изреке првостепене пресуде тако што је тужилац обавезан да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 312.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против другостепеног решења, тужени су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужених као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку - ЗПП. Наиме, ревизијом се указује на погрешну примену процесних одредаба ЗПП у односу на висину парничних трошкова, па нема

услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Будући да у овој парници трошкови поступка нису чинили главни захтев, из цитиране одредбе произилази да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић